Contributed by François Sabado
donderdag, 27 februari 2003 - Last Updated vrijdag, 08 juni 2007

In de maand februari 2003 bracht het 15de congres van de Vierde Internationale een 50tal delegaties samen in België. Dit 15de congres is een belangrijk herlanceringscongres geworden voor onze stroming. De delegaties discussieerden hoofdzakelijk over de ervaringen en debatten van de andersglobaliseringsbeweging en over de Braziliaanse conjunctuur. Deze thema's getuigen van de nieuwe mogelijkheden voor de hernieuwing of de ontwikkeling van radicaal-linkse of revolutionaire stromingen of organisaties.

Op het congres waren ook andere organisaties en internationale stromingen uitgenodigd zoals de Britse SWP, de Schotse SSP, de DEA van Griekenland en de Australische DSP. Ook de kameraden van Lutte Ouvrière namen deel aan de werkzaamheden.

Een verandering van klimaat

Een eerste zaak die onderlijnd dient te worden, is de verandering van politiek klimaat sinds het laatste wereldcongres in 1995. Dat vond plaats op een moment toen de politieke situatie gemarkeerd werd door de ineenstorting van de URSS en van de Oostbloklanden, door de sociale nederlagen van de arbeidersbeweging in een reeks Europese landen en de achteruitgang van de guerillabewegingen in Latijns-Amerika. Het 15de congres speelde zich af in een volledig andere politieke en ideologische context. Dit is het geval zelfs gegeven het feit dat we ons zeer bewust zijn van:

- de kracht van het liberaal offensief
- de gewapende mondialisering
- de defensieve positie van het salariaat, in het bijzonder de zwakheid van de syndicale en politieke representativiteit van de sociale beweging in grote landen zoals de VS, Rusland en China.
- het onevenwicht tussen het sociale verzet en hun vertaling in termen van een revolutionair-socialistisch bewustzijn.

Het congres nam de maat op van de actuele contradicties van het kapitalistisch systeem en van het verzet van de volkeren. We waren akkoord over het strategisch belang van de interventie van revolutionaire marxisten in de antiglobaliseringsbeweging. De gemobiliseerde krachten - vooral onder de jeugd - en het geheel van programmatorische en politieke kwesties die ze aan de orde stelt, geven haar een centrale plaats in de processen van reorganisatie van de sociale beweging en van hernieuwing van de radicale linkerzijde. Meer in het bijzonder is het verband tussen de andersglobaliseringsbeweging en de anti-oorlogsbeweging cruciaal. Vanuit dat standpunt bezien, bestaan de prioriteiten van de Internationale erin deze beweging op te bouwen en een dialoog met de nieuwe generaties op te zetten.

Een van de sterke momenten van het congres was de discussie over de Braziliaanse situatie en over de actieve rol van onze kameraden van Socialistische Democratie (DS) binnen de Arbeiderspartij (PT). Voor DS vormt de ontwikkeling van de massabewegingen op de Braziliaanse sociale en politieke scène de sleutelkwestie om de belangrijkste problemen van het land op te lossen: landhervorming, schuld, oppositie tegen de privatiseringsplannen, verhoging van de lonen, autonomie van de centrale bank, pensioenhervorming. Deze laatste twee liberaal geïnspireerde hervormingen worden voorgesteld door de minister van Financiën van de regering-Lula, Orlando Palacci. Met de hele linkerzijde van de PT, en in volle onafhankelijkheid, zullen onze kameraden de positieve maatregelen van de regering-Lula ondersteunen en zich verzetten tegen de aanpassing van de regering aan de liberale politiek. In de regering vertegenwoordigd door de minister van landhervorming, Miguel Rossetto - gesteund door de Beweging van landloze boeren (MST) - en belichaamd door één van de woordvoerders van de linkerzijde van de Arbeiderspartij, de senatrice Heloisa Helena, die hevig de toegiften van de regering tegenover het liberalisme heeft aangeklaagd, bevindt de tendens DS zich in het hart van de ontwikkelingen van de Braziliaanse politieke situatie.

Contributed by François Sabado
donderdag, 27 februari 2003 - Last Updated vrijdag, 08 juni 2007

Dit congres zette de bakens uit van een politiek van eenmaking van de revolutionair krachten op internationale schaal. Inderdaad, als het noodzakelijk is onze internationale stroming te versterken in haar coördinatie, haar interventie, dan zijn tijdens dit congres in elk geval de contacten met andere internationale stromingen versterkt. In het bijzonder valt het lidmaatschap te noteren van nieuwe krachten bij de Vierde Internationale, zoals de Revolutionaire Arbeiderspartij van Mindanau (Filippijnen). Steunend op het voorbeeld van de antikapitalistische conferentie in Europa, is een begin gemaakt van de discussie over de idee van een internationale conferentie van de radicale linkerzijde. Het gaat er daarbij niet om een nieuw organisatorisch kader te creëren, maar om initiatieven van debat en actie te nemen tussen een hele reeks stromingen en organisaties van de radicale of revolutionaire linkerzijde om vooruit te gaan in de richting van nieuwe convergenties, vooral binnen de andersglobaliseringsbeweging.

Rouge nr. 2006 27/02/2003